अस्मिन् क्रतौ यथोक्तानि यज्ञाङ्गानि द्विजातिभिः। तथोपकरणं सर्व्वं मङ्गलानि च सर्व्वशः।
अधियज्ञांश्च सम्भारान् धौम्योक्तान् क्षिप्रमेव हि। समानयन्तु पुरुषा यथायोगं यथाक्रमं।
इन्द्रसेनो विशोकश्च पुरुश्चार्जुनसारथिः। अन्नाद्याहरणे युक्ताः सन्तु मत्प्रियकाम्यया।
सर्व्वकामाश्च कार्य्यन्तां रसगन्धसमन्विताः। मनोहराः प्रीतिकरा द्विजानां कुरुसत्तम। १२३५
तद्वाक्यसमकालञ्च कृतं सर्व्वं न्यवेदयत्। सहदेवो युधां श्रेष्ठो धर्म्मराजे युधिष्ठिरे।
ततो द्वैपायनो राजन्नृत्विजः समुपानयत्। वेदानिव महाभागान् साक्षान्मूर्त्तिमतो द्विजान्।
स्वयं ब्रह्मत्वमकरोत्तस्य सत्यवतीसुतः। धनञ्जयानामृषभः सुसामा सामगोऽभवत्।
याज्ञवल्क्यो बभूवाथ ब्रह्मिष्ठोऽध्वर्य्युसत्तमः। पैलो होता वसोः पुत्रो धौम्येन सहितोऽभवत्।
एतेषां शिष्यवर्गाश्च पुत्राश्च भरतर्षभ। बभूवुर्होत्रगाः सर्व्वे वेदवेदाङ्गपारगाः। ते वाचयित्वा पुण्याहमूहयित्वा च तं विधिं।१२४०
शास्त्रोक्तं पूजयामासुस्तद्देवयजनं महत्। तत्र चक्रुरनुज्ञाता शरणान्युत शिल्पिनः।
गन्धवन्ति विशालानि वेश्मानीव दिवौकसां। तत आज्ञापयामास स राजा राजसत्तमः।
सहदेवं तदा सद्यो मन्त्रिणं पुरुषर्षभः। आमन्त्रणार्थं दूतांस्त्वं प्रेषयस्वाशुगान् द्रुतं।
उपश्रुत्य वचो राज्ञः स दूतान् प्राहिणोत्तदा। आमन्त्रयध्वं राष्ट्रेषु ब्राह्मणान् भूमिपानथ।
विशश्च मान्यान् शूद्रांश्च सर्व्वानानयतेति च। १२४५
॥ वैशम्पायन उवाच॥ समाज्ञप्तास्तेतो दूताः पाण्डवेयस्य शासनात्। आमन्त्रयाम्बभूवुश्च आनयंश्चापरान् द्रुतं। तथापरानपि नरानात्मनः शीघ्रगामिनः।
ततस्तु यथाकालं कुन्तीपुत्रं युधिष्ठिरं। दीक्षयाञ्चक्रिरे विप्राः राजसूयाय भारत।
दीक्षितः सतु धर्म्मात्मा धर्म्मराजो युधिष्ठिरः। जगाम यज्ञायतनं वृतो विप्रैः सहस्रशः।
भ्रातृभिर्ज्ञातिभिश्चैव सुहृद्भिः सचिवैः सह। क्षत्रियैश्च मनुष्येन्द्रैर्नानादेशसमागतैः।
अमात्यैश्च नर श्रेष्ठो धर्म्मो विग्रहवानिव। आजग्मुर्ब्राह्मणास्तत्र विषयेभ्यस्ततस्ततः। १२५०
सर्व्वविद्यासु निष्णाता वेदवेदाङ्गपारगाः। तेषामावसथांश्चक्रुर्धर्म्मराजस्य शासनात्।
बहून्नाच्छादनैर्युक्तान् सगणानां पृथक् पृथक्। सर्व्वर्त्तुगुणसम्पन्नान् शिल्पिनोऽथ सहस्रशः।
तेषु ते न्यवसन्राजन् ब्राह्मणा नृपसत्कृताः। कथयन्तः कथा बह्वीः पश्यन्तो नटनर्त्तकान्।
भुञ्जताञ्चैव विप्राणां वदताञ्च महास्वनः। अनिशं श्रूयते तत्र मुदितानां महात्मनां।
दीयतां दीयतामेषां भुज्यतां भुज्यतामिति। एवम्प्रकाराः सङ्कल्पाः श्रूयन्ते स्मात्र नित्यशः। १२५५
गवां शतसहस्राणि शयनानाञ्च भारत। एकस्य योषितञ्चैव धर्म्मराजः पृथक् ददौ।
प्रावर्त्ततैवं यज्ञः स पाण्डवस्य महात्मनः। पृथिव्यामेकवीरस्य शक्रस्येव त्रिपिष्टपे।
ततो युधिष्ठिरो राजा प्रेषयामास पाण्डवं। नकुलं हास्तिनपुरं भीष्माय पुरुषर्षभः।
द्रोणाय धृतराष्ट्राय विदुराय कृपाय च। भ्रातॄणाञ्चैव सर्व्वेषां येऽनुरक्ता युधिष्ठिरे।
इति श्रीमहाभारते सभापर्व्वणि राजसूयिकपर्व्वणि राजसूयदीक्षायां द्वात्रिंशोऽध्यायः॥३२॥